

Ed.

140. Frumvarp til laga

[105. mál]

um breyting á lögum nr. 124 22. des. 1947, um dýralækna.

Flm.: Magnús Jónsson, Friðjón Skarphéðinsson, Karl Kristjánsson,
Bjartmar Guðmundsson.

1. gr.

1. gr. laganna orðist svo:

Dýralæknisumdæmi í landinu skulu vera sem hér segir:

1. Gullbringu- og Kjósarsýsluumdæmi: Reykjavík, Kópavogskaupstaður, Hafnarfjörður, Keflavík, Gullbringu- og Kjósarsýsla.
2. Borgarfjarðarumdæmi: Borgarfjarðarsýsla og Akraneskaupstaður.
3. Mýrasýsluumdæmi: Mýrasýsla.
4. Snæfellsnesumdæmi: Snæfellsnes- og Hnappadalssýsla.
5. Daluumdæmi: Dalasýsla og Austur-Barðastrandarsýsla vestur að Klettshálsi.
6. Barðastrandarumdæmi: Flateyjarhreppur og Múlahreppur í Austur-Barðastrandarsýslu, Vestur-Barðastrandarsýsla og Auðkúluhreppur, Þingeyrarhreppur og Mýrahreppur í Vestur-Ísafjarðarsýslu.
7. Ísafjarðarumdæmi: Mosvallahreppur, Flateyjarhreppur og Suðureyrahreppur í Vestur-Ísafjarðarsýslu, Ísafjarðarkaupstaður, Norður-Ísafjarðarsýsla og Árneshreppur í Strandasýslu.
8. Húnaþingsumdæmi: Húna vatnssýslur og Strandasýsla að Árneshreppi.
9. Skagafjarðarumdæmi: Skagafjarðarsýsla, Sauðárkrókur og Siglufjörður.
10. Vestur-Eyjafjarðarumdæmi: Akureyri, Ólafsfjörður, Hrafnagilshreppur, Glæsi-bæjarhreppur, Öxnadalshreppur, Skriðuhreppur, Arnarneshreppur, Árskógsstrandarhreppur, Svarfaðardalshreppur, Dalvík, Hrísey.
11. Austur-Eyjafjarðarumdæmi: Grímsey, Saurbæjarhreppur, Öngulsstaðahreppur og Grýtubakkahreppur, Svalbarðsstrandarhreppur og Hálsahreppur í Suður-Þingeyjarsýslu.
12. Þingeyjarþingsumdæmi: Suður-Þingeyjarsýsla austanverð, Húsavík og Norður-Þingeyjarsýsla.
13. Austurlandsumdæmi: Norður-Múlasýsla, Seyðisfjörður, Neskaupstaður og Suður-Múlasýsla að Breiðdalsheiði.
14. Austur-Skaftafellssýsluumdæmi: Austur-Skaftafellssýsla og Suður-Múlasýsla norður að Breiðdalsheiði.
15. Vestur-Skaftafellssýsluumdæmi: Vestur-Skaftafellssýsla og Austur-Eyjafjallahreppur í Rangárvallasýslu.
16. Rangárvallaumdæmi: Rangárvallasýsla að Austur-Eyjafjallahreppi.
17. Selfossumdæmi: Villingaholtshreppur, Gaulverjabæjarhreppur, Stokkseyrarhreppur, Eyrarbakkahreppur, Sandvíkurhreppur, Selfosshreppur, Hraungerðishreppur, Ölfushreppur, Selvogshreppur, Hveragerðishreppur og Vestmannaeyjar.
18. Laugarásumdæmi: Gnúpverjahreppur, Hrunamannahreppur, Skeiðahreppur, Biskupstungnahreppur, Grímsneshreppur, Laugardalshreppur, Þingvallahreppur og Grafningshreppur.

Landbúnaðarráðherra ákveður, hvar héraðsdýralækna skuli hafa búsetu.

Meðan ekki fást dýralækna í hin lögákveðnu dýralæknisumdæmi samkvæmt þessari grein, er héraðsdýralæknum skylt, án sérstakra launa úr ríkissjóði, að gegna dýralæknisstörfum í þessum umdæmum, samkvæmt ákvörðun ráðherra.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Jafnframt eru úr gildi fallin lög nr. 19/1955, um breyting á lögum nr. 124/1947, lög nr. 7/1959, um breyting á lögum nr. 19/1955, um breyting á lögum nr. 124/1947,

og lög nr. 38/1960, um breyting á lögum nr. 7/1959, um breyting á lögum nr. 19/1955, um breyting á lögum nr. 124/1947, um dýralækna.

Greinargerð.

Með frumvarpi þessu er lagt til að skipta Eyjafjarðarumdæmi í tvö dýralæknisumdæmi. Er orðið algerlega ófullnægjandi að hafa einn dýralækni í þessu umdæmi. Hefur um nokkurt skeið annar dýralæknir verið starfandi í umdæminu, en þar sem dýralæknaögin gera ekki ráð fyrir nema einum lækni í hverju umdæmi, hefur ekki verið talið heimilt að greiða honum laun úr ríkissjóði. Eru því starfsskilyrði þessa læknis með öllu óviðunandi, en héraðsdýralæknirinn telur sig ekki geta gegnt starfi sínu, ef þessi læknir verði að hverfa á brott.

Skýrust rök fyrir málinu er að finna í bréfi yfirdýralæknis til fyrsta flm. þessa frumvarps, en þar segir svo:

„Í umdæmi þessu eru nú á niunda þúsund nautgripir, þar af um 6000 mjólkandi kýr og sauðfé 40—50 þúsund.

Allir, sem til þekkja, munu samdóma um, að það er algerlega ofviða einum dýralækni að sinna nauðsynlegum dýralæknisstörfum í svo gripamörgu héraði, sem að auki er allvíðlent. Raunin hefur líka verið sú, að um nokkurt árabil hafa tveir dýralæknar starfað í umdæmi þessu og haft báðir ærið starf.

Virðist því ekki óeðlilegt, þó að umdæmi þessu væri skipt í tvennt.

Að fengnum tillögum dýralækna þeirra, er nú starfa í Eyjafirði, og Sigurðar E. Hlíðar, fyrrverandi yfirdýralæknis, er þar starfaði um 30 ára skeið, tel ég eðlilegast, að skiptingin yrði sem hér segir:

Vestur-Eyjafjarðarumdæmi: Akureyri, Ólafsfjörður, Hrafnagilshreppur, Glæsi-
bæjarhreppur, Öxnadalshreppur, Skriðuhreppur, Arnarneshreppur, Árskógsstrandar-
hreppur, Svarfaðardalshreppur, Dalvík, Hrisey.

Austur-Eyjafjarðarumdæmi: Grínsey, Saurbæjarhreppur, Öngulsstaðahreppur,
Grýtubakkahreppur, Svalbarðsstrandar- og Hálshreppur í S.-Þingeyjarsýslu.

Tala nautgripa og sauðfjár í þessum umdæmum var 1961 sem hér segir:

	Kýr	Geldneyti	Kálfar	Ær	Hrútar	Gemlingar
V.-Eyjafj.umd.	3296	566	527	21927	545	3262
A.-Eyjafj.umd.	2725	725	720	24623	638	4064

Fjöldi hrossa og alifugla mun vera svipaður í þessum tveim umdæmum.

Framangreind skipting er landfræðilega talin heppileg, og sama máli gegnir t. d. um símaþjónustu, sem er mikilvæg í þessu sambandi.“

Nokkrar breytingar hafa á undanförnum árum verið gerðar á skipan dýralæknisumdæma. Sýnist vera heppilegast að sameina allar þær breytingar í eitt og fella viðkomandi lög úr gildi.